

Βούλκανου, δηλαδή κατ' ἐκείνην τὴν θέσιν ἐν ἡ
ἀνέβλυζον τὰ σιδηροθειοῦχα ὕδατα, ἀνυψούντο
ἐν μέσῳ πυκνοῦ καὶ γαλακτώδους ἀτμοῦ εἰς τὸν
κιθέρα· δὲ δὲ ἀτμὸς, ἐκτυλλισσόμενος καὶ περι-
δονούμενος ἐφάνετο ὡς χρυσοερύθρα νέφη ὑπὸ^{τοῦ}
ποικίλας καὶ διαφόρους μορφὰς παριστανόμεναι·
φθάνων δὲ εἰς μέγιστον ὅψις διεστέλλετο ἐν εἴ-
δει χειμερίου νέφους. Ἐκ δὲ τῶν φλογῶν τούτων
ἀνεπήδων μύδροι ἐρυθρότεροι αὐτῶν χρώματος,
οἵτινες ἀπομακρυνόμενοι τοῦ κέντρου καὶ σχημα-
τίζοντες ἔλλειψοις δῆ καὶ πυρὶ τόξα καθ' ὅλας
τὰς διευθύνσεις ἐξωπύρουν ἔτι μᾶλλον τὴν λάρυ-
ψιν ταύτην, καὶ οὕτως ἀντανακλωμένη αὕτη ἐπὶ^{τοῦ}
τῆς ἐπιφανείας τῆς ἥρεμούσης ὡς ἐκ τῆς ηνη-
μίας θαλάσσης παρίστα ἀπαντά τὸν κόλπον τῆς
Θήρας ὡς ἐν λαμπρῷ φωταψίᾳ. Οἱ δὲ ἐν μέσῳ
ἀνεφέλου οὐρανοῦ στίλβοντες ἀστέρες, καὶ ἡ βα-
θεῖα τῆς νυκτὸς οιγὴ διακοπομένη μόνον ὑπὸ^{τοῦ}
τοῦ ἡφαίστεου μυκηθμοῦ συνετέλουν ἔτι μᾶλλον
εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦ θεάματος! Τὸ ἀξιοθαύ-
μαστὸν τοῦτο θέαμα, βαθυμηδὸν σμικρινόμενον,
διήρκεσεν ἐπὶ ἡμίσειαν περίπου ὥραν, πλὴν τῆς
ἐκσφενδονίσεως τῶν μύδρων, οἵτινες ἐφάνησαν κα-
τὰ τὴν πρώτην μόνον δρμὴν ὅτε ἤκούετο καὶ δ
μέγας κρότος.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ πλειότερον μέρος
τοῦ ἀτμοῦ ἐξηκολούθει νὰ ἐξέρχηται ἐκ τῆς αὐ-
τῆς πάντοτε θέσεως.

Ἐπανακληφθὲν τὸ αὐτὸν φαινόμενον κατὰ τὴν
ώραν 3[15]60 μ. μ. διήρκεσε κατὰ τὴν πρώτην
αὐτοῦ δρμὴν 3[60]60 τῆς ὥρας, καὶ ἀκολούθως ἔ-
τερα 3[5]60. Ἐκάστοτε δὲ ἐξέρχετο σὺν τῷ ἀτ-
μῷ, ἐκτὸς τῶν μύδρων, καὶ ἵκανη ποσότης τέφρας.

Καίτοι δὲ νηνεμίας σύστης καὶ βορείου ἀνέμου
πνέοντος ἡ θάλασσα ἀπαστα τοῦ κόλπου ἦτο λίαν
καχρωματισμένη καὶ θολή· ἡ δὲ ἐνέργεια τῆς
ἡφαίστειογκλανικῆς στήλης ὑπῆρχεν εἰς ἐπίτα-
σιν. Ἐμεγεθύνετο ὡσαύτως βαθυμηδὸν καὶ ἡ νέα
νῆσος Ἀφρόδεσσα, κεκαλυμμένη πάντοτε ὑπὸ λευκοῦ
ἀτμοῦ καὶ χρυσίζοντος κατὰ τὴν βάσιν.

Οἱ ἐκ τῶν τριῶν στοιμῶν ἐξεσφενδονιζόμενοι
μύδροι ἔπεσαν εἰς ἀπόστασιν 1350 ὡς ἔγγιστα
μέτρων κατὰ τὸν ὑδρογραφικὸν χάρτην Ἀγγλου-
τινὸς ἀξιωματικοῦ. Αἱ δὲ φλόγες ἦσαν τοιαύται
ῶστε ἡ λάμψις αὐτῶν ἦτον δραπή εἰς ἀπόστασιν
40 μιλίων δηλαδὴ εἰς τὴν νῆσον Ἰον.

(Ἐπεται ή συνέχεια)

ΜΕΧΜΕΤΟΥ Β'. ΤΟΥ ΠΟΡΘΗΤΟΥ ΦΙΡΜΑΝΙΟΝ.

Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ 384 φυλλαδίου τῆς Πανδώ-
ρας ἐδημοσίευσε διατριβὴν ἐπιγραφομένην ὡς ἀνω-
τέρω διηγηστὸς διὰ τὴν πολλὴν ἰδμοσύνην αὐτοῦ
περὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐλλόγιμος Ι. Σακ-
κελίων, θέμα ἔχων ἐν τουρκικὸν φιρμάνιον ὡς
λέγει, τοῦ δποίου ἐδημοσίευσε συγχρόνως πανο-
μοιότυπον, αὐτὸ τοῦτο καὶ τουρκιστὶ ἐλληνικοῖς
γράμμασι, καὶ μετάφρασιν αὐτοῦ κατὰ λέξιν, θν
δρεῖται εἰς τὴν φιλότητα τοῦ ἐλλογιμωτάτου Κ.
Κωνστ. Φωτιάδου, καθηγητοῦ τῶν ἀνατολικῶν
γλωσσῶν ἐν τῇ τοῦ γένους μεγάλῃ Σχολῇ.

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἔδωκεν διατριβὴν Σακ-
κελίων πιστεύσας εἰς τὸν λόγον τοῦ Καΐμα-
κάρη, τῆς νήσου Κώ σημασίαν μεγάλην, καὶ ἐπε-
ρειδόμενος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μετάφρασιν τοῦ
Κυρίου Κ. Φωτιάδου ἐξύφανε διατριβὴν σπου-
δίκιν μὲν ἀλλ' ὅλως καταστρεφομένην ἔνεκεν
τῆς ἐσφαλμένης καὶ ψευδοῦς αὐτῆς ὑποθέσεως,
πρὸς ἀπόδειξιν τούτου παραθέτομεν τό τε ἐλλη-
νικοῖς γράμμασι τουρκικὸν κείμενον, μὴ δυνάμε-
νοι δι' ἔλλειψιν τουρκικῶν γραμμάτων νὰ κατα-
χωρίσωμεν καὶ τὸ πρωτότυπον, καὶ τὴν μετάφρα-
σιν αὐτοῦ ὡς ἔχει ἡ Πανδώρα, αὐτὰ δὲ ταῦτα
καὶ καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν καὶ μετάφρασιν.

Σουρέτι χόρμις σερίφ μεροχούμ βὲ μηχφούρου
λέχ φατὴκ σουλτάν Μοχαμμέτ Χάν γαζή.

Πάτνος κλοουνοῦν Ἀγοστὸς ἐββελιντὲν σενὲ^{το}
σεπά βὲ χαμσὶν βὲ σεμάνι μιγέτιν Κωνστένη
Δουναν μανὸς τεβίκιν χουμαγιούν βασήλ ὀλίτζακ
πιλέσιν κι μεζκιούρ κλογιούν Κωνσταντίνον οὔζε-
ρινδὲ μουκαζέρ εκήρι κουλούριν δαρεντέι μισάλ
βεζδήπη οὐλ ἐμσάλ κουλούριν Ἀλῆ βαρδούγην κεπὶ^{τοῦ}
ὅροου-πε χανὲ ἴτγεγιούπ πι κουσούρ τεσλίμ ιδέ-
σιν φιλτζούμλε πι βέτζχιν μίν ἐλθουτζούχ τε'
εχήρ τεχχούν κηλούπ μεζκιούρ κουλούριον ἐλε-
μέγεσιν σοῦλε πιλέσιν πενὶ ταχχήκ πιλούπ ἀλά-
μέτι σερίφ ούζε ἴτμάτ' κηλούπ ίνκιγιάτ' ίτέσιν
ταχρίρεν φι ἐ βαϊλί Ραμαδάν οὐλ μουπαρέκ λι-
σένε σεμάνιν βὲ χαμσίνε βὲ σεμάνι μιγάτ.

“πουγιουρουλτί

Σόφλα”.

Μετάφρασις.

“Ἴσον οερᾶς διαταγῆς τοῦ ἀοιδίμου πορ-
θητοῦ σουλτάν Μοχαμμέτ Χάν.”

“Τοῦ χωρίου τῆς Πάτρου, ἀπὸ τῆς ἀργῆς

Αύγουστου του 857. Κωνστένη (ή Φωστένη) Δουνικός μανός! Όταν φθάση τὸ αὐτοκρατορικόν μου διάταγμα, νὰ ἡξερης ὅτι τὰ διὰ τὸ εἰρημένον χωρίον ἐπὶ τοῦ Κωνσταντίνου προσδιωρισμένα τεσσαράκοντα φλωρίσ, τῷ φέροντι τὸ παρόν μου πρόσταγμα δούλω μου Ἀλῆ ἀμέσως εἰς τὴν ἀφίξιν του (ἅμα φθάση), χωρὶς νὰ κάμης προφάσεις, σωστὰ νὰ παραδόσῃς, οὐδὲλως ἀναβολὰς ποιῶν τὸν εἰρημένον δούλον μου νὰ μὴ κάμης νὰ μείνῃ. Οὕτω νὰ ἡξερης, ἐμέ ἀναγνωρίζων ἀληθικαὶ τῷ ιερῷ μου σημειῷ δίδων πίστιν νὰ διεταράχθῃ ἡ κόνις τοῦ δρθοδόξου Βασιλέως.

« Ἐγράψῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ραμαζάν του 858 έτους.

Ἐξεδόθη δὲ ἐν Σοφίᾳ.

Ἐνταῦθι ἐν μὲν τῷ κειμένῳ φαίνεται ὅτι διέφυγε τὴν δέξιότερειν τοῦ Κ. Φωτιάδου ἡ δρθὴ ἀγάγνωσις, ὅθεν καὶ ἐπλαστεν Κωνστένη ή Φωστένη, Δουνικός καὶ Κωνσταντίνος οὐζεριντὲς, ἐνῷ ἡ δρθοτέρα ἀνάγνωσις κατ’ ἐμὲ ἔχει ὡς ἔξης

Πάτινος κιογιουνούν Ἀγοστὸς ἑβδειντὲν σενέ σεμπά βὲ χροσὶν βὲ σεμάνι μαγετὴν κηστηνὴ ντουτὰν Πάνος (ή Γιάνος), τεβκήν χουμαγιούν βασιὴλ δλούτζακ μπιλέσιν κι μεζκιούρ κιογιούν κηστηντὰν οὐζεριγγὲ μουκαρρέρ δλὰν κήρκ φλουργὶ νταρεντέι μισλι βατζήπ ίλιμσάλ κουλούμ Άλη βαρτηγὴ γκιπί, δζουρ μπεχανὲ ἴτμεγιουπ μπὶ κουσούρ τεσλίμ ίτέσιν, φιλτζιύμλε μπὶ βέτζχ μὶν ἐλλιτζούτ τεσχίρ βὲ τεγαούν κηλούπ μεζκιούρ κουλουμού ἐγλέμεγέσιν, τοῦλε μπιλέσιν. μπενὶ ταχκήκ μπιλούπ, ἀλικρέτι σερίφ οὐζερὲ ητιμάτ κηλούπ, ίνκηγιάτ ίτέσιν. Ταχρίρεν φιλέβάτιλ δραμαζάν ἐλ μουμπαρέκ, σενὲ σεμάν βὲ χρυσὶν βὲ σεμάνι φιγέτιν. μπουγιουλτὶ Σοφία.

μετάφρασις κατὰ Λέξιν

(Σ) Πάνος (ή Γιάνος) δέ χων τὴν (τρίπονον) ἐκμίσθωσιν (ή τὴν φορολογίαν) τοῦ χωρίου Πάτινου ἀπὸ ἀ. Αύγουστου 857, ὅταν φθάσῃ δ βασιλικὸς δρισμὸς, γνωστὸν ἔστω τοι, ὅτι ὁφείλεις, τὰ ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ εἰρημένου χωρίου εἰς τὴν ἐναπομείναντα τεσσαράκοντα φλωρίς νὰ παραδόσῃς ἀνελλιπῶς καὶ ἀπροφασίστως ὅταν φθάσῃ δικαιοστής τοῦ ίσου ἀπεραλλάκτου (1) δοῦλος μου Ἀλῆς· μηδὲλως χρονοτριβήσῃς τὸν εἰρημένον δούλον μου, οἵασδήποτε προφάσεις καὶ

ἀναβολὰς ποιούμενος, πρόσεγε καλῶς ν' ἀναγνωρίζῃς ἐπεὶ ἀληθινὸν, οὔτι πίστευσον κατὰ τὸ ιερὸν σημεῖον καὶ ὑπάκουοσον. Γέγραπται ἐν ἀρχῇ τοῦ δραμαζανίου του 858.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης ἔξαγεται ὅτι οὔτε δικαιοκάμπης τῆς νήσου Κά είχε λόγον τινὰ νὰ θεωρήσῃς ὡς κειμήλιον τὸ ἔγγραφον τοῦτο, οὔτε σκέπτης τινὰ ἔχει πρὸς τὴν ἔκουσιον ἡ ἀκούσιον ὑποταγὴν τῆς νήσου Πάτινου, οὔτε τοῦ Κωνσταντίνου τὸ δνομικά φαίνεται που, ὥστε ἀδίκως διεταράχθῃ ἡ κόνις τοῦ δρθοδόξου Βασιλέως.

Τὸ εἰρημένον ἔγγραφον δὲν φέρει τὸν τύπον τοῦ φιρμανίου, τοῦ δποίου πρώτων χαρακτηριστικῶν εἶναι δι τοιρᾶς (ἥτοι δι τίτλος τοῦ Σολτάνου, ή μονοκονδηλὶκ αὐτοῦ) ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἔγγραφου, συνήθως χρυσοῖς γράμμασι κεχαρχυμένος κατὰ τὰ Βυζαντινὰ χρυσόσουλλας δεύτερον τὸ χάττι, ὅτοι ἡ γραμμὴ ἡ ἡ μονογραφὴ τοῦ σουλτάνου, ὅπερ καὶ ιερὸν σημεῖον (ἀλιαμέτι σερίφ) λέγεται, καὶ ἀμέσως τούτῳ ἔπειται τὸ δὸς πίστιν εἰς τὸ ιερὸν σημεῖον φέρει μὲν τὸ ἔγγραφον ἐν λέξεις τὸ ιερὸν σημεῖον, ἀλλὰ δὲν λέγει δὸς πίστιν εἰς τὸ ιερὸν σημεῖον, ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃς κατὰ τὸ ιερὸν σημεῖον ἐμὲ ὡς ἀληθινὸν (ἀντιπρόσωπον τοῦ σουλτάνου) τὸ δὲ κάτωθι φερόμενον « ἐξεδόθη ἐν Σοφίᾳ », δὲν δύναται νὰ ἡναι ἀληθινὸν, πρώτων διότι εἰς τὸ τουρκικὸν δὲν φαίνεται τοιάτη γραφὴ, καὶ δι τόπος δην κατέχουν δύο δυσανάγνωστοι λέξεις εἶναι μᾶλλον ὑπογραφῆς τοῦ γράψαντος αὐτὸν τὸν τεζερέν ή μπουγιουριλτή, τὰς δποίας δυστυχῶς δὲν ήδυνάθην νὰ μαντεύσω, διότι καὶ κακῶς εἶναι γεγραμμέναι, καὶ πιθανὸν παρεφθαρμέναι.

Ἐκ τούτων ὅλων ἔξαγεις ὅτι τὸ ἔγγραφον δὲν εἶναι φερμάνιον, πολὺ δὲ δλιγώτερον τοῦ πορθητοῦ Μοχχαμέδ τοῦ Β', δὲν εἶναι ἐκδεδομένον ἐν Σοφίᾳ, καθότι δὲν συμβιβάζεται οὔτε πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τοῦ μεγαλεπηθόλου διθωμανοῦ, οὔτε πρὸς τὰς περιστάσεις του, οὔτε πρὸς τὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκετο τότε ἐκστρατεύων κατὰ τοῦ ἀνδρείου Σκενδέρμπη ή; λέγει δι Κ. Σακκελλίων εἰς τὸ Σύρος τοῦτο τῆς δόξης καὶ τῆς ὑπεροχῆς του, ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τοῦ πολέμου, νὰ πέμψῃ τὸν δοῦλον του Ἀλῆν ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ 40 φλωρία τοῦ χωρίου Πάτινου! τὸν φόρον δην ἐπέβαλεν δι κατατροπωθεὶς γκιασούρ Κωνσταντίνος! Άλλ' εἰκάζω ὅτι δ διοικητής τῶν ὑποτεταγμένων τῷ Σουλτάνῳ νήσων διορισθεὶς βεβαίως διὰ βασιλικοῦ φιρμανίου ίδων τὸν κύριον

(1) Ήσου ἀπαραλλάκτου τοῦ φιρμανίου, ή δικαιοπρόσωπος μου.

Πάνον ἡ Γιάννον, ἐνοικιαστὴν τοῦ χωρίου Πάτρου (κήστ θέλει νὰ εἴπῃ ἐκμίσθωσις προσόδων, τρίμηνος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐσόδεις) καταχρατοῦντα τὰ 40 φλωρία ἔπειρψε πρὸς αὐτὸν τὸν δούλον του. Ἀλλὴν μετ' αὐτηρᾶς παραγγείλας, φέροντα πιθανώτατα καὶ ἀντίγραφον τοῦ φιρμανίου, τοῦ διοικητικοῦ του, διὰ νὰ πειθῇ δύστροπος Πάνος εἰς τὴν καταχρήσην τῶν χρημάτων, τὸν δόποιον ἵστω; δὲν εἶχε καὶ δίκαιον ἡ δύναμιν ν' ἀναγκάσῃ ἄλλως, καὶ τὸν λέγει νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ὡς ἀληθινὸν κατὰ τὸ ἱερὸν σημεῖον ἢ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Σουλτάνου προϊστάμενον του ἢ εἰσπράκτορα, καὶ νὰ τῷ παραδώσῃ ἀνελλιπῶς καὶ ἀπροφασίστως τὰ 40 φλωρία. Τὸ δὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἕγγράφου σουρέτι χόρκου σερίφ κτλ. ἦτοι ἵστον Ἱερᾶς δικτυγῆς τοῦ ἡλεημένου καὶ θεομακρίστου πορθητοῦ σουλτάνου Μοχαμῆδ Χάν γκζῆ, ἢ ὡς φόβητρον ἐτέθη πρὸς τὸν ἵστως καὶ ἀδεκὴ τοῦ τουρκικοῦ ἰδιώματος Πάνον, ἢ ἀναφέρεται εἰς τὸ φιρμανίον τοῦ διοικητικοῦ τούρκου διοικητοῦ.

Τοιούτου ὅντος τοῦ Ἕγγράφου τούτου, ἢ τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ διωμακοῦ ἀρχοντος, πίπτει ἀχειροτυμήτως δλόκληρος ἢ ὁρκία ἐκθεσις τοῦ Κ. Σακκελίωνος, δὶς δὲν δμολογούμενως κατέβηλε πολὺν κόπον προσπαθῶν νὰ συμβιβάσῃ τὰ ἀσυμβίβαστα ἀλλ' εἰς τούτο ἔπειτασεν δὲ Κ. Φωτιάδης ἐπιπολαζίως ἀναγνούς τὸ Ἕγγραφον, καὶ διεστραμμένως μεταφράσεις αὐτὸν, ἐὰν μὴ ἥθελησεν δὲ Κ. Σακκελίων νὰ παρακείσῃ αὐτὸν δὲλιγον τὰν σπάρτον ποτὶ τὰν λίθον ἄγων.

X. N. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΧΑΖΗ-ΧΑΣΑΝ, ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΟΥ.

Τὸ ἐπόμενον Ἕγγραφον τοῦ διαβούτου διωμακοῦ ναυάρχου Γαζῆ-Χασάν τοῦ Ἀλβανοκτόνου, διορίζον ἐγχώριον διοικητὴν εἰς Πολύκανδρον, εὔρον ἐν τινι χειρογράφῳ συλλογῇ ἐπιστολῶν (σελ. 406) ἀποτεθησαυρισμένῃ παρὰ τῷ Κ. Παύλῳ Δάμπρῳ.

K. ΣΑΘΑΣ.

Igor τοῦ μπουγιουρού. lδίου.

Γαζῆ Χασάν πατᾶς, ἐλέφ. θεοῦ βεζύρης καὶ Καπουδάν-πατᾶς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Προεστῶτες καὶ ἐπίτροποι, καὶ ὅλος ὁ κοινὸς ἔργικὸς τῆς νήσου Πολυκάνδρου, βλέποντες τὸ παρὸν ἡμέτερον ὑψηλὸν καὶ ἡγεμονικὸν πουγιουρούλιδι, ἔστω εἰς εἰδησίν σας, διὰ τὸ ἴλιτζάμι τοῦ νησίου σας τοῦ παρόντος χιλιοτοῦ διακοσιοστοῦ ἔτους, ἀπὸ πρώτης μαρτίου μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου φεύρουσαρίου, χρόνον ἐκ δλόκληρον, τὸ ἐδώσαμεν πρὸς τὸν Λεονάρδον Βαλέτα, τὸν ὄποιον θέλετε γνωρίζεις διὰ βοεβόδα καὶ ζαμπίτην σας, παραδίδοντες κύτῳ μετὰ προθυμίας τὰ χαράτζια σας, κομέρκι, δεκατιάτις, καὶ εἰ τι ἄλλο κανονισμὸν καὶ συνειθισμένον κατὰ τόπον τοῦ βοεβοδαλικίου εἴναι δικαίωμα, προσφέροντες πρὸς τὸν ἑημέντα βοεβόδα, καὶ τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν ὡς πρὸς ζαμπίτην σας καὶ εύπειθειαν. Σὺ δὲ, ὡς βοεβόδα, πρόσεχε καλῶς ἀπὸ νεωτερισμοὺς, καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ζῆτημα ἐνκατίον τῆς βασιλικῆς ἀγίας κοίσεως, καὶ τῶν τοπικῶν συνηθειῶν, ἐπιμελεύμενος πάντοτε διὰ τὸ συμφέρον τοῦ πτωχοῦ ἕχοντος, καὶ διευθύνων αὐτὸν ἀφιλοπρόσωπως καὶ ἐν δικαιοσύνῃ. Τινὰς λοιπὸν νὰ μὴ φανῇ ἐνχατίος τοῦ παρόντος διψηλοῦ καὶ ἡγεμονικοῦ μπουγιουρούλιδού, διὰ παιδεύεται αὐτηρῶς ἀλλ' οὕτω ποιήσατε ὡς προστάζομεν, καὶ μὴ ἄλλως ἐξ ἀποφάσεως. Ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ διδάνιον τοῦ βασιλικοῦ τερβινά. (τερσανέ;)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ

Τοῦ κατὰ τὴν Νῆσον Κρήτην εἰς τε Χαρία καὶ Ῥέθυμνορ συμβάτος πολέμου, ὑπὸ τῶν Σφακιωτῶν, Λακιωτῶν, Θερισιωτῶν, καὶ ἀλλωρ συμμάχων, κατὰ τὸ 1821 ἔτος τὸ Σωτήριον.

Συγγρεψεῖσα διὰ τοῦ Γαπεινοῦ Ζαχαρίου τοῦ ἐκ Χάνδακος τῆς Κρήτης, τοῦ εἰς Σφακία κατὰ τὴν Ιεράνη Μονὴν τῆς ἡπεραγίας Θεοτόκου, Θυμιανῆς ἐπιλεγομένης σχολαρχοῦντος.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ περελθόντος 1820· ἔτους, ἐστάλη εἰς Χανία Καλλίνικός τις Ἱεροδιάκονος, Διδάσκαλος τῆς ἀλητολοδίδακτικῆς Μεθόδου, διὰ ποστήσας τὴν σχολὴν του, συνήθροισεν δργδούκοντα παῖδας, δικιτρέσας αὐτοὺς εἰς κλάσεις τέσσερας δι μισθός του ἥτον διωρισμένος νὰ τῷ δίδεται ἀπὸ τοὺς ἀποστείλαντας αὐτὸν ἐκεῖσες φιλογενεῖς Πατριώτας. εὐδοκίμεις οὗτος εἰς τὸ ἔργον του μὲ μεγάλην τῶν